

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. бр. Гж1. 265/13
Дана: 21.10.2013. године
Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду, у већу судија Персиде Јовановић, председника већа, Јасмине Даниловић Стојковић и Боривоја Гајића чланова већа, у парници из радног односа тужиоца **Д. Г.** из Б., ул. бр. .../, кога заступа Р. Ћ. К. адвокат у П., против тужене **ОТП Б. С. АД** из Н. С., ул. бр. ..., коју заступа Е. В. адвокат у Н. С., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о жалби тужиоца против пресуде Основног суда у Панчеву посл.бр. 4П1. 235/12 од 19.10.2012. године, исправљеној решењем истог суда посл. бр. 4П1. 235/12 од 11.12.2012. године, у седници већа дана 21.10.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Жалбу тужиоца као неосновану одбија и пресуду Основног суда у Панчеву посл.бр. 4П1. 235/12 од 19.10.2012. године, исправљену решењем истог суда посл. бр. 4П1. 235/12 од 11.12.2012. године **ПОТВРЂУЈЕ.**

Одбија се захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Образложење

Првостепеном пресудом исправљеном решењем од 11.12.2012. године одбијен је тужбени захтев тужиоца за поништај решења тужене о отказу уговора о раду бр./. од године, ради обавезивања тужене да тужиоца врати на рад, као и ради обавезивања тужене да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка, а све у року од 8 дана. Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 45.000,00 динара, у року од 8 дана.

Против ове пресуде дозвољену и благовремену жалбу изјавио је тужилац због погрешне примене материјалног права са предлогом да овај суд пресуду преиначи и усвоји тужбени захтев тужиоца или укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

У одговору на жалбу тужена је предложила да се жалба тужиоца као неоснована одбије и тужени обавезе на накнаду трошкова жалбеног поступка.

Испитујући првостепену пресуду сходно одредби члана 386 ЗПП-а, овај суд налази да је жалба неоснована.

Према утврђењу првостепеног суда тужилац је засновао радни однос у Ц. б. АД године у којој је радио све док ова банка није прешла у власништво ОТП б. и радио је на пословима директора Филијале П. Тужилац је са Ц. б. АД дана године закључио уговор о раду бр./.., на основу којег је обављао послове вршиоца дужности директора Филијале Ц. б. у П. У наведеном уговору, између осталог је у члану 7 одређено да запослени прихвата да у току рада буде распоређен на друго радно место, друго место рада и код другог послодавца, као и друге промене у погледу права, обавеза и одговорности у складу са законом и колективним уговором, што је потврђено и чланом 31 уговора где је наведена одредба исте садржине.

Тужилац је са туженом закључио више анекса уговора о раду од којих је први анекс бр. ...- од године на основу кога је распоређен на радно место директора Филијале за послове са становништвом у Филијали за послове са становништвом П. П, анексом уговора о раду бр./.. од године распоређен је на радно место директора филијале, У. филијала П., док је последњи анекс са туженом закључио године којим је измењена зарада тужиоца, док је основни уговор остао непромењен.

Дана године тужена је тужиоцу понудила измену уговора о раду бр./.. од године ради премештаја на други одговарајући посао и друго место рада и измене новчаног износа основне зараде са делом зараде за радни учинак почев од године, а због потреба процеса и организације рада и ради измене новчаног износа основне зараде.

У понуди је наведено да У. филијала П. има пад резултата у свим посматраним сегментима, посматрано од октобра 2011. године и упоређено са резултатима са краја 2010. године, да је забележено опадање портфилио кредита у сегменту становништва, депозита физичких лица, кредитни портфилио филијале и депозитни портфилио филијале. Сви посматрани параметри су у предметној филијали лошији у односу на генерални учинак банке и у осталим филијалама појединачно. Констатовано је и да је испод просечно пословање банке у сегментима продукције кредита, остварења плана у сегменту депозита становништва, продукција кредитних производа, те да су остварења филијале међу најнижим у мрежи банке. Због наведених критеријума тужена је понудила тужиоцу премештај на послове саветника за продају у У. филијали Б., за чије обављање се захтева иста врста и степен стручне спреме који су утврђени уговором о раду, понуђени премештај се односи и на друго место рада, односно премештај из П. у Б., док је зарада запосленог утврђена на основу Одлуке о зарадама запослених бр. 14060/10 од 13.08.2010. године. Тужиоцу је остављен рок од 8 дана за изјашњење на понуду, уз последице одбијања понуде. Тужилац се у остављеном року није изјаснио на понуду. Понуду су потписали члан извршног одбора и директор Дирекције за људске ресурсе.

Дана године тужена је донела решење бр./.. којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр./.. са свим накнадно закљученим анексима уговора о раду јер је тужилац одбио да потпише анекс уговора о раду ради премештаја на други одговарајући посао и друго место рада и ради измене новчаног износа основне зараде са делом зараде за радни учинак почев од године. Радни однос тужиоца престао је са даном достављања решења о отказу уговора о раду, а одређено је да ће до дана престанка радног односа, а најкасније у року од 30 дана од дана престанка радног односа, тужиоцу бити исплаћене све неисплаћене зараде, накнаде зараде и друга

примања која је тужилац остварио до дана престанка радног односа. Наведено решење су потписали председник извршног одбора и члан извршног одбора.

Тужилац се након доношења решења о отказу уговора о раду обратио И. за р.-О. и. р. са седиштем у Н. С. са захтевом да наведени орган донесе решење којим би се до правоснажности судске одлуке одложило извршење решења о отказу уговора о раду тужене бр./.. од године. На наведено решење тужилац је уложио жалбу те је М. р. и с. п. дана 24.04.2012. године донело решење бр. ...-...-.../.....-.. којим је поништило решење И. р. бр. ...-...-.../.....-.. од године и одложено извршење решења тужене бр./... од..... године.

Чланом 26 Статута тужене прописано је да извршни одбор банке чини најмање три члана које бира управни одбор под условом да за именовање постоји сагласност НБС на период од 5 година, да функције чланова извршног одбора и њихове ближе називе утврђује управни одбор, те да председник извршног одбора руководи седницама одбора и потписује акте одбора, док је у члану 28 прописано да поред надлежности утврђених законом, извршни одбор одлучује о свим питањима која нису према одредбама закона и статута у надлежности скупштине и управног одбора.

Дана 14.12.2011. године извршни одбор тужене је донео Одлуку о преносу овлашћења бр. 24330/11 којом је између осталог овластио председника извршног одбора да одлучује о престанку радног односа запослених код тужене и да са чланом извршног одбора потписује решења о отказу уговора о раду од стране послодавца, док су остали чланови извршног одбора овлашћени да одлучују о истом питању у одсуству председника извршног одбора.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак првостепеног суда да је тужбени захтев тужиоца неоснован. Правилно првостепени суд налази да приликом доношења оспореног решења о отказу уговора о раду тужиоца није повређена одредба члана 192 Закона о раду.

Извршни одбор тужене Одлуком о преносу овлашћења је овластио председника извршног одбора да одлучује о престанку радног односа запослених код тужене и да са чланом извршног одбора потписује решења о отказу уговора о раду. Тврдње тужиоца да лица која су потписала решење о отказу уговора о раду нису овлашћена да потписују такву врсту појединачног акта, нити да одлучују о престанку радног односа, те да је из тог разлога оспорено решење о отказу уговора о раду незаконито, су неосноване.

Не могу се прихватити жалбени наводи тужиоца да је у конкретном случају на потпуно и правилно утврђено чињенично стање материјално право погрешно примењено указујући да се на радне односе запослених у банкама примењује Закон о раду. У банкама важи Закон о раду, ако посебним законом није другачије одређено. Закон о банкама („Сл. гласник РС“ бр. 107/2005 и 91/2010) у члану 75 предвиђа да извршни одбор банке чине најмање два члана, укључујући и председника, да председник извршног одбора банке представља и заступа банку, да је при закључивању правних послова и предузимању правних радњи из делокруга извршног одбора, председник извршног одбора банке дужан да обезбеди потпис једног члана тог одбора и да су чланови извршног одбора банке у радном односу у банци на неодређено време с пуним радним временом. Према томе, председник извршног одбора је оно лице које по члану 192 Закона о раду одлучује о правима и обавезама из радног односа. Наиме, чланом 1 Закона о банкама прописано је да се тим законом уређује оснивање, пословање и организација банака, као и њихово управљање, али према одредбама овог закона банке

немају директора, већ у њима постоје управни и извршни одбори банке као органи управљања.

Такође, без значаја за одлучивање у овој правној ствари су жалбени наводи тужиоца према којима је одлуком о преносу овлашћења од 14.12.2011. године за одлучивање о појединачним правима, обавезама и одговорностима запослених код тужене овлашћен и Ш. М. члан извршног одбора тужене и директор дирекције за људске ресурсе, те да су они потписали понуду за измену уговорених услова рада на коју се тужилац није изјаснио, обзиром да је предмет овог спора поништај решења о отказу уговора о раду тужиоца, а то решење су потписали председник извршног одбора тужене и члан извршног одбора, у складу са Законом о банкама и статутом тужене.

Другостепени суд налази да жалбени наводи немају значаја за одлучивање о тужбеном захтеву тужиоца.

Правилно је првостепени суд одлучио и о парничним трошковима.

Неоснован је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка, јер изјављивање одговора на жалбу није било од утицаја на успех странке у спору, па се не ради о нужним трошковима.

Како не постоје разлози због којих се пресуда побија, као ни разлози на које пази по службеној дужности, другостепени суд је жалбу тужиоца као неосновану одбио и првостепену пресуду потврдио на основу чл. 390 ЗПП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Персида Јовановић, с.р.

Зто:

Напомена:

Рев2 312/2014 од 12.06.2014.године одбијена као неоснована ревизја тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 265/13.